

[Knud Lind]

f.eks. SAS, KTAS, SEAS – ikke er med. Denne gang har ombudsmanden lavet en ret lang indledning, hvor han netop opgør sin inkompetence.

Lad os bare tage et andet spørgsmål som Det københavnske Saneringsselskab. Hvilket udfald ville sagen om det, der var sket inden brandkatastrofen, have fået, hvis den havde hørt ind under ombudsmanden? Jeg tror nok, der kunne være faldet et par bemærkninger fra ombudsmanden i dette tilfælde.

Jeg beklager også, at de tilfælde, som ombudsmanden har taget op af egen drift, er ret få. Ombudsmanden skriver selv, at de kommer af avislæsning.

Dernæst beklager jeg også en lille smule – jeg er klar over, at vi ikke helt kan komme uden om det – at i 23 tilfælde var ombudsmanden personligt inhabil. Man kunne jo spørge sig selv: hvorfor var han nu det? Det er et spørgsmål om, hvor man rekrutterer ombudsmanden fra. Sidste gang var det kun 4 tilfælde, men denne gang er det altså steget til 23 tilfælde. Det er et spørgsmål om, hvor ombudsmanden kommer fra, idet han bliver inhabil på grund af sit tidligere arbejde.

Jeg har rejst spørgsmålet: hvad sker der med disse sager? Er det de trøstesløses endestation, eller er det ikke? Man kan sige, at man i folketingets retsudvalg har gjort et stort stykke arbejde vedrørende disse sager. Jeg er bange for, at vi – jeg selv inklusive – trods alt ikke har gjort så meget, som vi måske burde have gjort, men tiden har altså ikke været til det.

Jimmy Stahr (S):

Det er lige en enkelt bemærkning fra hr. Knud Linds side, der kalder mig frem. Det drejer sig om inhabilitetssagerne. Det er ikke så mærkeligt, at der netop i denne periode sker en stigning, for det er jo i den periode, vi har et personskifte. Uanset, havde jeg nær sagt, hvor man ville have taget ombudsmanden fra, som hr. Knud Lind udtrykte det, så ville der være blevet flere inhabilitetssager i denne periode. Nu har jeg ikke haft tid til at gå ned og slå det op, men man vil sikkert kunne finde nøjagtig den samme stigning, sidst vi skiftede ombudsmand.

Jeg kan fuldstændigt støtte hr. Knud Lind i, at det nok er rigtigt, om retsudvalget gjorde mere ved ombudsmandssagerne, men det

har vi også snakket om et par gange i det sidste halve år, og jeg har al mulig fortrøstning til, at med den nye formand for retsudvalget vil vi gå endnu alvorligere til disse sager.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil bare benytte lejligheden her til at sige tak til justitsministeren for tilsagnet om, at regeringen vil overveje, om man kan udvide ombudsmandens kompetence til at omfatte visse af disse offentlige institutioner, der er organiseret på privatretligt grundlag. Tak for det!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.
(Fremsat 27/10 82).

Erik B. Smith (S):

Det kunne være fristende at citere den konservative ordfører fra sidste gang, vi her i folketinget behandlede en udsættelse af denne revisionsbestemmelse. Det skal jeg imidlertid undlade. Trods alt er de talrige udsættelser jo sket med socialdemokratiets samtykke.

Imidlertid er det vel rigtigt, at der i justitsministerens skuffe ligger et grundigt gennemarbejdet lovforslag til en ny forvaltningslov. Ministeren anfører som begrundelse for denne udsættelse, at regeringen vil undgå at pålægge den offentlige forvaltning nye administrative opgaver, og at lovkomplekset kun gennemføres, hvis myndighederne og de kommunale organisationer finder, at det kan ske uden yderligere ressourcer.

[Erik B. Smith]

Det er naturligvis ikke et formål i sig selv at tilføre det offentlige nye ressourcer, og det er også givet, at mange elementer i lovkomplekset ikke kræver et større forbrug, således f.eks. en klargøring af habilitetsreglerne, men på den anden side vil f.eks. reglerne om grundelse givet i nogle forvaltninger betyde et administrativt merarbejde.

Socialdemokratiet sætter forvaltningsloven i relation til borgerens retssikkerhed – et område, regeringen i en anden sammenhæng gør et stort nummer ud af – og vi mener faktisk, at bordet fanger. I alt fald vil vi i udvalgsarbejdet efterprøve ministerens argumentation, og hvis ikke vi finder, den holder, må vi fastholde, at lovrevisionen skal finde sted i denne samling.

Hagen Hagensen (KF):

Hvor kan der dog være forskel på, hvad ordførerne siger i en sag som denne. De forrige gange revisionen af lov om offentlighed i forvaltningen er blevet udskudt, er det en socialdemokratisk regering, der har begrundet, hvorfor man ville gøre det, og der er kommet nogle indvendinger herimod, bl.a. fra konservativ side. Nu har hr. Erik B. Smith – venlig, som han er – undladt at give, hvad en konservativ ordfører sagde i fjor. Det kan da være, der var megen god grund til at sige det, vi sagde i fjor. Jeg finder egentlig, at der i år med den udsættelsesbegrundelse, der er givet, er grund til at sige: Det må vi da gøre. For hvad står der i bemærkningerne? Der står, at man finder, at det ikke vil være i overensstemmelse med det, man i øvrigt tilstræber i de nærmeste år: ikke at pålægge offentlige myndigheder nye administrative opgaver. Det synes jeg der kan være grund til at understrege er begrundelsen. Det er naturligt, at man sender det til høring hos kommunerne, som virkelig kan fortælle om, hvad de har behov for. Vi har fået at vide de øvrige gange, hvor vi skulle udsætte revisionen af loven, at den ikke var gjort klar endnu, men nu er der altså yderligere den begrundelse, at man godt vil høre, hvad kommunerne siger; de kommer jo til at bære deres store del af byrden.

Jeg kan altså i år gå ind for, at man udsætter revisionen af loven. Jeg er dog ikke tilhænger af, at vi får disse udsættelser den ene gang efter den anden, men når der er en

reel begrundelse for at gøre det, synes jeg også, at man skal slutte sig dertil.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg tror, at den konservative ordfører gør sig skyldig i en misforståelse, hvis han har den opfattelse, at kommunerne ikke allerede har udtalt sig om forslaget til en forvaltningslov, men jeg vil da gerne bede justitsministeren, når han kommenterer debatten, oplyse, om det er en misforståelse.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det ved jeg godt, men jeg synes, der er grund til, at det gøres én gang til, når man skal spare på de ressourcer, der er til rådighed. Derfor udsættelsen.

Henrik Toft (V):

Venstre er ikke i den situation, at vi skal komme med en hel masse bortforklaringer af, hvad vores ordfører sagde ved behandlingen af det tilsvarende lovforslag sidste år. Vi konstaterer, at der i år er tale om en udsættelse på to år, og at justitsministeren giver tilsagn om, hvis der viser sig at være grundlag for det, at han allerede i næste folketings-samling vil komme med et nyt lovforslag.

Venstre kan give tilslutning til lovforslaget.

Alice Faber (SF):

Det er jo underligt, at man har bedt om en revision af loven i 1974-75, og at justitsministeren stadig væk her i 1982 beder om at få udsat lovforslagets fremsættelse. Det kan vi ikke gå med til fra SFs side. Vi mener ikke, der er grundlag for en udsættelse. Vi synes ikke, at justitsministerens argumentation du er, en argumentation om, at man pålægger forvaltningen nye administrative opgaver. Man kan jo fremsætte lovforslaget og så måske sætte ikrafttrædelsesdatoen til et lidt senere tidspunkt, men så har man fået det. Der er et stort behov for at få det vedtaget.

Vi har masser af tid nu. Ved sidste fremsættelse sagde forskellige partiers ordførere, at lovgivningsarbejdet var så belastende på det tidspunkt, at man ikke havde tid til at arbejde med forslaget. Det måtte man godtage, men det kan ikke være tilfældet nu, hvor

[Alice Faber]

vi har flere dage, hvor der ikke er noget på dagsordenen. Vi vil fra SFs side foreslå justitsministeren, at han fremsætter lovforslaget så hurtigt som muligt. Derefter giver vi os god tid til at arbejde med det i udvalget. Det ville være en mere rimelig måde at gøre det på.

Knud Lind (FP):

Man vil igen udskyde spørgsmålet om denne offentlighedslov. Jeg er bange for, at ministeren i dette tilfælde kommer i mindretal for så vidt angår udskydelsen. Man skriver i den skriftlige fremsættelse:

»Som et led i regeringens almindelige bestræbelser for at undgå at gennemføre lovgivning, der pålægger de offentlige forvaltninger nye administrative opgaver, har justitsministeriet fundet det nødvendigt at udskyde forvaltningsprocesreformen.«

Selve spørgsmålet om offentlighedsloven kunne udmærket trækkes ud, hvorefter man kunne lade resten ligge, hvis man endelig ville gå den vej. På mit partis vegne vil jeg tilkendegive, at vi ikke kan støtte lovforslaget. Uden at jeg skal gøre reklame for ombudsmandens beretning, tror jeg nok, at jeg kunne finde nogle eksempler på, at i hvert fald offentlighedsloven trænger til en kraftig revision. Vi går ind for, at der er så stor åbenhed som muligt rundt omkring, i særdeleshed i kommunerne. Jeg mener i øvrigt, at de konservative og måske også socialdemokratiet taler med to tunger i denne sag. Det, der er sket, er, at regeringen reelt har overtaget denne ugidelighedsproces, denne udskydelsesformalitet, fra socialdemokratiet. Siden vi sidste gang diskuterede offentlighed i forvaltningen – jeg tror, det var SF, der havde fremsat et lovforslag, måske var det et beslutningsforslag – har der været stor interesse for dette område. Det er under al kritik, når vi nu vil udskyde det igen og siger, at man nu skal høre kommunerne om, hvordan de stiller sig til hele denne, som man kalder den, forvaltningsprocesreform.

Det er jo spørgsmålet, men man kunne da bare hive dette spørgsmål om offentligheden ud og så køre det igennem, for det er der god grund til. Det vil fremskridtspartiet støtte, og det er derfor, jeg tror, at justitsministeren kommer i mindretal.

Nør Christensen (CD):

Jeg kan på centrum-demokraternes vegne give tilslutning til, at L 43 udsættes fra perioden 1982-83 til 1984-85.

CD er glad for, at regeringen er indstillet på at undgå at gennemføre lovgivning, der pålægger de offentlige forvaltninger nye administrative opgaver. Det er også for CD vigtigt, at der gives myndighederne tid til at gennemdrøfte og vurdere konsekvenserne af lovgivning på dette område i vid udstrækning – eller skulle jeg rettere sige: også på dette område. Mit parti hæfter sig ved ministerens tilsagn om, at ministeren vil fremme lovforslaget, såfremt loven vil kunne gennemføres, uden at det bliver nødvendigt at tilføre yderligere ressourcer til den offentlige forvaltning. Det vil efter CDs opfattelse også være af overordentlig stor betydning, at lovgivningen sker på én gang i forhold til hver enkelt forvaltningsmyndighed. Vel skal det moderne samfund jævnlig justere lovgivningen, men kan det ske på én gang, går vi naturligvis ind for det. Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Aase Olesen (RV):

Rent undtagelsesvis er jeg meget enig med både SFs og fremskridtspartiets ordførere. Jeg vil sige til hr. Hagen Hagensen, at det åbenbart ikke bare på dette punkt, men også på andre punkter er de omvendte argumenters tid. Den klemme er hverken fremskridtspartiet eller SF i, og det er det radikale venstre altså heller ikke. Det er egentlig ynkeligt at se forskellige regeringspartier efter tur stå på hovedet henholdsvis på benene i denne sag.

Det radikale venstre beklager, at vi endnu en gang skal behandle et forslag om at udskyde denne lov; jeg vil gerne henvise til, hvad der står i bemærkningerne til loven. Der står, at en »udsættelse vil gøre det muligt at give de kommunale organisationer og andre berørte myndigheder lejlighed til at vurdere lovkomplekset, herunder fremkomme med deres vurdering af de administrative og økonomiske konsekvenser i lyset af den samfundsøkonomiske udvikling og de skærpede krav, der i dag må stilles til den offentlige forvaltnings ressourceforbrug«.

Det er i sig selv en slem mundfuld rent sprogligt, men o.k., meningen er altså, at ti-

[Aase Olesen]

den ikke er til at øge det administrative besvær og de administrative omkostninger. Det forstår vi til fulde, men der er også andre aspekter. Det var måske på sin plads, at vi herindefra spurgte: hvad med folketingets mulighed for at ytre sig? Jeg kommer ganske udmærket i hu, hvordan SFs ordfører, sidst vi diskuterede denne sag, blev sat på plads, da hun ville diskutere selve indholdet i sagen.

Sagen er jo, at folketinget sætter sig selv fuldstændig skakmat på denne måde år efter år; vi får aldrig mulighed for at diskutere, hvad dette lovforslag, som udvalget i sin tid kom med, indeholder. På denne måde hindrer man os i at diskutere de rimelige behov, der burde tilgodeses, og jeg skal her henvise til, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde under det foregående punkt. Jeg mener, at der er et meget stort behov for en lov om offentlighed i forvaltningen, og der vil være et meget stort behov for en kommunal forvaltningslov. Alle de ting får vi ikke mulighed for at diskutere i denne sal. Det skal henlægges til KL og andre kommunale organisationer, hvor man ikke kan få noget ud offentligt om det. Jeg synes egentlig, det er sørgeligt, når vi nu har fået en regering, der har lovet at se lidt anderledes på tingene, at vi skal se den gamle socialdemokratiske argumentation om dette gentaget.

Wilhelm (VS):

VS vil stemme imod den udsættelse, som regeringen beder om. Vi vil gøre det af flere grunde. For det første indeholder forslaget en udskydelse af revisionen af offentlighedsloven helt til folketingsåret 1984-85, altså i virkeligheden 2½ år frem i tiden. Man begrundet det med, at det er et led i regeringens almindelige bestræbelser for at undgå at gennemføre lovgivning, der pålægger de offentlige forvaltninger nye administrative opgaver. Dertil vil vi sige, at vi synes, at det er et udslag af storhedsvanvid, at denne regering foregiver at planlægge for hele 2 år – selv om det, der i den konkrete sag planlægges, er intet at foretage sig.

For det andet finder vi, at der er et meget stort behov for at stramme offentlighedsloven til fordel for åbenhed og varetagelse af såvel enkelte individers som almenhedens interesser. Det behov har været der i årevis

ud fra de erfaringer, vi har med den hidtidige og nugældende offentlighedslov. Derfor kan vi ikke se nogen grund til at blive ved med at udskyde dette, som man i flere år har udskudt med henvisning til, at de kommunale myndigheder skulle have lejlighed til at vurdere lovkomplekset. Jeg tror, at to udskydelser under den socialdemokratiske regering er gennemført med den begrundelse. Nu kommer man så igen og vil give de samme kommunale myndigheder endnu 2 år til at vurdere lovkomplekset. Jeg er ganske enig i den vurdering, den radikale ordfører, fru Aase Olesen, havde fremme, også hvad angår mulighederne for overhovedet at diskutere det lovudkast, der ligger offentligtgjort, og ikke på tredje og fjerde år kun lade det vurdere i hemmelighed i kommunale organisationer.

For det tredje mener jeg, at man ved at stemme for en sådan udsættelse faktisk afstår fra selv at tage initiativer på området i de 2 eller 2½ år, som denne udsættelse ville blive på, hvis den blev vedtaget, og en sådan binding vil vi ikke underlægges. Vi finder ikke, at dette lovforslag er spor velbegrunderet, og vi vil som sagt da også stemme imod det.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag om at udskyde loven om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen. I modsætning til andre partier kan jeg sige, at vi har sagt det samme gennem de senere år. Jeg kan da sige, at min erfaring som tidligere leder af en stor social, lægelig institution siger mig, at gennemførelsen af lovforslaget vil give umådelig meget mere arbejde.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er egentlig nyt for mig, at hr. Wilhelm er imod planlægning – hvad jeg forstår – og at det opfattes som storhedsvanvid, hvis nogen prøver på planlægning af tingene, selv om – hvad hr. Wilhelm selv var inde på – man kan sige, at det er en negativ planlægning, fordi man ikke i øjeblikket tager stilling til en lovgivning. Det er selvfølgelig ikke afgørende, hverken for regeringen eller for mig, om udskydelsen finder sted i ét år eller i to år; det, regeringen har villet sikre, er, at man ikke skal fremme en lovgivning på nu-

[Justitsministeren]

værende tidspunkt, og navnlig, at man giver dem, der skal leve med en ny lov, mulighed for at udtale sig om den.

Det mener jeg er velbegrunderet, og jeg takker for den tilslutning, der har været fra en række partier til den opfattelse, som er nævnt i bemærkningerne. Regeringen har jo den opfattelse, at man i dette folketingsår skal koncentrere sig om det væsentlige lovgivningsarbejde, som vi skal have i gang, og som fremgik af statsministerens åbningstale. Det behøver selvfølgelig ikke forhindre, at man kan tage fat på anden lovgivning, hvis der er en udbredt og stor interesse for det, men her er sagen jo den, at vi i øjeblikket ikke har en udtalelse fra de kommunale organisationer efter en høring. Det er rigtigt, som hr. Erik B. Smith var inde på, at da det oprindelige forslag var ude til en høring, havde man en række indvendinger, og derefter har man arbejdet siden, og derfor foreligger der et noget andet forslag i dag, idet man på nuværende tidspunkt ikke har gennemgået de økonomiske konsekvenser. Det ønsker de kommunale organisationer at få adgang til, har jeg forstået.

Når vi nu tænker på situationen i dag, hvor der andetsteds i bygningen finder forhandlinger sted med henblik på meget betydelige beskæringer af kommunernes udgifter, kan man jo egentlig sige, at det mindste, vi kan gøre i folketinget, er at sikre os, at vi ikke kommer med en lovgivning, der gør det vanskeligere for dem økonomisk, uden at spørge dem i forvejen. Det er det, vi ønsker.

Hvis vi får svarene tilpas tidligt, er der ikke nogen som helst grund til, at den nye lovgivning, som flere gerne vil have, skal vente i hverken ét eller to år. Men vi vil gerne have sikkerhed for, at de kommunale organisationer er blevet hørt og har haft mulighed for at udtale sig, så de netop i denne situation, hvor man presser dem hårdt fra regeringens side og vel også fra folketingets flertals side, ikke føler, at man trækker noget ned over hovedet på dem, således at de får nye administrative udgifter. Det vil vi gerne undgå. Det er meningen og hensigten med det forslag, og på det grundlag håber jeg vi kan drøfte det i udvalget.

Jeg vil gerne tilføje, at den interesse, der har vist sig for at drøfte indholdet i det udkast, der er fremme, vil jeg da gerne medvirke til at tilfredsstille. Det arbejde, der kan

gøres nu i retsudvalget på det grundlag, ser jeg da meget gerne gjort.

Knud Lind (FP):

Man har jo et standpunkt, indtil man tager et nyt. Hvis vi kigger på forhandlingerne den 26. marts 1982, vil vi opdage, at den konservative ordfører vedrørende netop det spørgsmål, som vi behandler i dag, sagde følgende (Folketingstidende 1981-82, sp. 4559):

»Jeg vil gerne advare imod, at vi nu én gang til bliver ved med at udsætte denne lovs revision. Sidste gang skulle loven have været revideret i 1980-81. Vi fik udsat revisionen – med meget udmærkede forklaringer – til 1981-82, men nu kommer man altså igen og vil have revisionen udskudt til folketingsåret 1982-83.«

Og senere siger samme ordfører:

»Vi er stemt for at give denne udsættelse, men jeg vil gerne endnu en gang påpege, at det er en uskik at have revisionsbestemmelser, når man bliver ved med at udsætte i det uendelige.«

Jeg vil godt til slut sige et nej til fru Inge Krogh, som mente at have kørt den samme linje hele tiden. Fru Inge Krogh siger samstedts, sp. 4563:

»Man må håbe, at det kommer så tidligt på året, at der bliver tid til arbejdet i udvalget.«

Det er altså lovforslaget, som vi skulle have her til revision. Alligevel vender man om i sidste instans. Vi mener, at det er lidt uheldigt, at man overtager socialdemokratiets gamle, slidte fraser om grundene til at udskyde det. Man burde måske gå en mellemvej og tage det om offentlighedsloven ud og lade resten hvile.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod

[Formanden]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

(Fremsat 27/10 82).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 9 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.

(Fremsat 27/10 82).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

De to lovforslag handler om at ophæve en revisionsparagraf. Under de forrige sager hørte vi, at regeringen ønsker at udsætte en revision. Her ønsker regeringen at ophæve en revisionsparagraf.

Vores første indstilling var umiddelbart at afvise at ophæve en sådan revisionsparagraf, men jeg vil godt være en opmærksom tilhører og lytter i udvalget. Der kan vi måske høre nogle nærmere begrundelser for at ophæve en sådan revisionsparagraf. Vores umiddelbare indstilling er altså, at vi må afvise det. Ikke fordi vi tror, at nogen, og da slet ikke den nye kulturminister, har smølet med sagen – det er slet ikke det, der ligger i det – det er alene et spørgsmål om, hvordan det kan gå til, at denne sag stadig trækker ud, for der er mennesker, der har nogle ting og ikke mindst nogle penge i klemme – jeg skal her i al beskedenhed nævne mig selv.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Annelise Gotfredsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne sige, at vi kan tilslutte os de af ministeren fremsatte lovforslag. Når vi har ventet så længe med revisionen, mener vi, at det er rimeligt, at vi venter, til vi kan få den generelle revision af loven, idet vi dog hen-

stiller til ministeren, at hun fremskynder arbejdet i udvalget mest muligt, således at vi snarest kan få en klaring på disse ophavsretlige problemer.

Povl Brøndsted (V):

Venstre vil støtte ophævelsen af revisionsbestemmelsen i loven om ophavsret, men vi vil også godt gøre et stort arbejde i forbindelse med det forholdsvise beskedne at ophæve denne bestemmelse. Det er i hvert fald vigtigt, at vi får sikkerhed for, at vi får revisionen af ophavsretsloven inden for en overkommelig tid. Vi vil altså også benytte lejligheden til i udvalget at få kendskab til det udvalgsarbejde, der er i gang, hvor langt det er, og hvornår ministeren forventer det afsluttet.

Vi vil også meget gerne orienteres om den nystiftede fællesorganisation Copydan, for det er jo forholdsvist lidt, føler jeg i hvert fald, hvad der efter den vanskelige fødsel er sket og vil ske eller er planlagt inden for dette fællesorgan.

Det er også meget spændende at få lejlighed til at følge de første forhandlinger, som nu må finde sted imellem Copydan og dem, der skal betale afgifterne. Der er mange interesser, der her krydser hinanden. Det er vigtigt, at vi ser på, hvilke muligheder der er for overhovedet at bruge det, man kan tappe af radio og TV, nu da vi behandler lovforslag nr. L 40 og nr. L 41 under ét.

Det er et nyt erfaringsområde, vi står over for. Vi har ikke nogen sinde før beskæftiget os med noget, der ligner dette. Derfor er det meget afgørende, at vi får sikkerhed for en indberetningspligt, og at denne indberetningspligt bliver opfyldt, for det er jo noget meget let bare at tappe. Vi må prøve på at få motiveret dem, der får retten til at bruge det, der sendes gennem radio og TV, til at overholde indberetningspligten. Jeg tror, det bliver svært. Derfor vil der komme mange spørgsmål om, hvordan dette overhovedet kan kontrolleres, for det kan jo give anledning til et forfærdeligt posekiggeri, så det er nok mere et spørgsmål om motivation end om alt for stramme kontrolregler.

Det er meget spændende at følge konsekvenserne af hele dette kopieringssystem. Det kan frygtes, at det kan gå ud over den egentlige produktion af undervisningsmateriel i